

Елементарне непогоде и „метеоролошки рат“

УДК: 551.509.6 : 355.01

Проф. др *Вера Вратуша – Жуњић*

Аутор у чланку одговара на питања колико је суша која је погодила Југославију и околне балканске земље у пролеће и лето 2000. била проузрокована дејствима авијације НАТО-а и да ли на глобално загревање већ утиче примена неконвенционалних оружја за модификацију климе.

Такође, наводи аргументацију за тезу да су електромагнетна оружја оперативна и да се усавршавају у оквиру америчког војног програма HAARP, који је део програма „Рат звезда“, и за тезу да је метеоролошки рат започет приликом бомбардовања Републике Српске, што је директно утицало на сушу 2000. године, након хемијских дејстава НАТО-а на атмосферу 1999. године.

У закључку аутор наглашава могућност да се кроз ревитализацију Уједињених нација већина човечанства заложи за забрану војне употребе техника за модификацију природних процеса и за обезбеђење контроле над дефинисањем приоритетних циљева у истраживању и развоју нових технологија ради њихове мирнодопске примене у корист целокупног човечанства.

Агресија Северноатлантског пакта и климатске промене

Вишенедељна суша и незапамћена тропска врућина, пропраћена пожарима и олујним градом, у пролеће и лето 2000. године у Југославији и другим земљама Балкана довела је до катастрофалне деградације услова за живот људи и целокупног биљног и животињског света. Док метеоролози најављују да се и наредних лета могу очекивати рекордно високе температуре, остаје отворено питање колико те елементарне непогоде изазива и људска делатност.

После масовне ваздушне агресије у пролеће и рано лето 1999. подстакло је и тзв. обичне грађане, без довољно релевантних научних предзнања, да уоче да би било занимљиво истраживање о томе колико су допринели погоршању стања главног чиниоца климатских про-

мена и природних катастрофа – дугорочно глобално загревање тропосфере, тањење стратосферског озонског омотача и појава ефекта „стаклене баште“ – издувни гасови и ратна дејства војних летилица Северноатлантског пакта. Од неколико стотина, на почетку, до више од хиљаду тих летилица, при крају бомбардовања, извело је око 36.000 летова током 78 дана и ноћи пустошног бомбардовања, пре свега, цивилних циљева у Србији и Црној Гори, са 23.000 тона експлозива садржаног у забрањеним касетним бомбама и радиоактивним и токсичним нуклеарним отпадом „обогаћеним“ пројектилима. Повремена, веома интензивна прелетачка активност летилица НАТО-а у региону је настављена, што доприноси даљем загађивању животне средине и формирању кишних облака „обогаћених“ азотним оксидима, угљен-моноксидом и тешким металима – оловом и кобалтом, из авионског горива, који не познају државне границе.

Стручњаци су почетком новог миленијума почели да објављују прве одговоре на питање да ли постоји веза између ратних дејстава летилица НАТО-а и временских непогода које су уследиле. Наиме, „метеоролошко оружје“¹ је у целини оперативно, али нема конкретних доказа да је већ употребљено. Условно потврдан одговор на постављено питање понудио је канадски професор економије Мишел Косидовски. Он каже да најновија научна евиденција указује да су војни истраживачи САД развили технологију којом могу, путем скретања тока испаравања у Земљиној атмосфери, да изазову циљане поплаве и суше, али да нема доказа да је то потенцијално оружје за масовно уништавање већ употребљено. Косидовски подсећа да је још седамдесетих година 20. века тадашњи саветник за националну безбедност Збигњев Бжежински предвидео, у својој књизи *Between Two Ages*, да ће нова технологија лидерима главних нација учинити доступним технику за вођење тајног рата – рата на дистанци, међу којима помиње технику за модификовање времена и изазивање продужених периода суше или невремена. На основу извештаја објављеног у *Intelligence Newsletter* 1999, он преноси појашњења Марка Филтермена, бившег француског војног официра, да је реч о изазивању атмосферских поремећаја путем употребе екстремно ниских фреквенција *Extremely Low Frequency – (ELF)* радара. Даље наводи карактеристичан део из симулационе студије будућих одбрамбених „сценарија“, које је сачинио Универзитет ваздушних снага Сједињених Америчких Држава. Аутори тог документа предлажу да „ваздушносвемирске снаге САД *'поседују време'*. (*own the weather*, курзив В. В. Ж.) користећи нове технологије и усредсређујући развој тих технологија на ратно-борбену примену. Од унапређивања пријатељских операција или

¹ Вештачко деловање на атмосферске процесе и појаве који одређују време и климу на Земљи ради наношења губитака у живој сили и штета материјалном потенцијалу, отежавање извођења борбених дејстава противника, односно олакшавање борбених дејстава сопственим снагама.

ометања операција непријатеља путем прилагођавања природних атмосферских процеса времена малих размера ради остваривања доминације над глобалним комуникацијама до постизања контраобавештајне свемирске контроле модификација² времена обезбеђује ратницима мноштво варијаната да победе или принуде непријатеља на покоравање. У САД модификација времена ће вероватно постати део националне безбедносне политике и примењиваће се, истовремено, у домаћим и међународним оквирима³. Иако се у тој студији програми истраживања нових технологија приказују као програми научног и академског карактера, истовремено се сугерише да је главни смисао таквих програма „искоришћавање индукованих јоносферских³ модификација за циљеве Одељења за одбрану“.

Позивајући се на извештај лондонског „Тајмса“ од 23. новембра 2000, Косидовски каже да се у САД тренутно усавршава нова генерација технологија за манипулисање временом у оквиру високофреквентног активног слушног програма истраживања (*Highfrequency Active Aural Research Program (HAARP)*). Програм се одвија у Гокому, на Аљасци, њиме заједно управљају ваздушне снаге и морнарица САД, а непосредно га спроводи Директоријум за свемирска возила Истраживачке лабораторије ваздушних снага Сједињених Држава. Одељење за одбрану САД издвојило је знатна финансијска средства за развој обавештавања и праћења система промене времена. Програм *HAARP* сачињава систем моћних антена, способних да створе „контролисане локалне модификације јоносфере“ и чини део стратешке одбрамбене иницијативе (*Strategic Defense Initiative, SDI*) и познате под називом „Рат звезда“.

Ослањајући се на изјаву др Николаса Бегића, активног учесника кампање против *HAARP*-а, Косидовски прецизира да је то „супермоћна технологија која подиже области јоносфере путем фокусирања снопа зракова и загревања тих области. Електромагнетни таласи се затим одбијају назад на Земљу и продиру у све живо и мртво“. Према Бегићу *HAARP* би могао да допринесе промени климе и интензивним бомбардовањем атмосфере зрацима високе фреквенције. Повратни таласи ниске фреквенције и високог интензитета такође би могли да утичу на мозак људи, а према његовом мишљењу није искључен ни утицај на тектонске потресе. Косидовски преноси објашњење Дона Херсковича из августовског броја *Journal of Electronic Defense* за 1993, да *HAARP* има способност да модификује електромагнетно поље света. Од др Розалие Бертел Косидовски преузео је опис *HAARP*-а као

¹ Утицај на одређене атмосферске процесе дискретно и на великој дистанци и може да се користи за остваривање циљева који имају тактички и стратегијски значај.

² Јоносфера је слој који се простире од 50 до преко 600 km од земљине површине. У њој је појачана јонизација, а то је у ствари плазма. Плазма је гас који је дејством високе температуре или јаке електричне струје потпуно или делимично јонизован.

„гигантског грејача који може да проузрокује знатне поремећаје у јоносфери (горњем слоју атмосфере), стварајући не само рупе него и дугачке резове у заштитном слоју који спречава смртоносну радијацију да бомбардује земљу“. Према сведочењу те научнице, *HAARP* чини део интегрисаног система оружја са потенцијалним катастрофалним последицама по околину. Алармантне су могућности да се комбиновањем *HAARP* – свемирска лабораторија – ракета испоруче веома велике количине енергије, упоредиве с нуклеарном бомбом, било где на земљи путем ласера и снопова честица (*particle beams*). Да би јавност прихватила те пројекте, др Бертел предвиђа да ће бити представљени као свемирски штит против упада непријатељевих оружја, или као средство за обнављање озонског омотача! И Дон Херсковић наглашава да војни кругови САД улепшано представљају облик ратовања који подразумева употребу електромагнетске енергије као „нежнији“ облик. У стварности, те смртоносне технике могу да буду употребљене без знања противника, по минималној цени и без укључивања персонала и опреме потребних у конвенционалном рату, за унапређивање економских и стратешких интереса администрације и крупног капитала Сједињених Америчких Држава.

Смртоносна електронска оружја и међународна јавност

Нова електронска технологија је потенцијално средство агресије и освајања којим се, путем манипулације климом, селективно дестабилизује пољопривредни и еколошки систем у некој држави која је, према администрацији САД, „непријатељска“ ради дестабиловања националне економије одговарајуће „неваљале“ (*rogue*) државе и читавог региона. Косидовски подсећа да су пољопривредни системи – како у развијеним, тако и у неразвијеним земљама, већ у кризи, што је последица политике „новог светског поретка“. Та политика, операционализована у мерама „структурног прилагођавања“ (дерегулација тржишта, приватизација јавних предузећа и служби, девалвација националне валуте, елиминисање царина и субвенција), које Међународни монетарни фонд и Светска банка, под контролом транснационалног финансијског капитала, намећу као услов за одобравање нових кредита, допринела је дестабилизацији пољопривредне производње широм света. Светска трговинска организација доприноси продубљивању те дестабилизације наметањем генетски модификованог семена житарица пољопривредним произвођачима широм света у интересу неколицине транснационалних компанија које имају монопол над високим биолошким технологијама. У таквим околностима, манипулација временом у оквиру програма *HAARP*, без обзира на то дали је случајна или намерна, нужно би погоршала стање дестабилизоване пољопривредне производње и потенцијално изазвала банкротство пољопривредних произвођача у погођеним областима. Примена

нове генерације префињених „несмртоносних оружја“ за ратовање временом (*weather warfare*) од стране заговорника „новог светског поретка“ могла би, на крају, да изазове далекосежну промену климе у светским размерама.

С обзиром на застрашујуће опасности од употребе нових технологија и оружја, Косидовски се залаже да националне владе и УН размотре могуће последице њихове примене. Као први корак у правцу контролисања њихове употребе предлаже да се обезбеди поштовање већ усвојених релевантних докумената Уједињених нација. Најзначајнији међу њима је међународна конвенција, коју је ратификовала Генерална скупштина УН 1977. године, којом се забрањује „војна или друга непријатељска употреба техника за модификацију окружења (*environmental modification techniques, ENMOD*) које имају распрострањене, дугорочне и тешке последице“. У те технике су уврштене све технике којима се намерно манипулише природним процесима, као што су динамика, састав или структура Земље, укључујући њену биосферу, литосферу, хидросферу и атмосферу или свемир. Други документ је Оквирна конвенција УН о промени климе (*U. N. Framework Convention on Climate Change, UNFCCC*), потписана на Светском самиту у Рио де Жанеиру 1992. године. „Државе имају одговорност, у складу са Повељом УН и принципима међународног закона, да обезбеде да активности у оквиру њихове надлежности или контроле не проузрокују штету животном окружењу других држава или области изван граница националне надлежности“.

Кршећи властита документа, органи УН искључили су из дневног реда релевантних тела питање намерне манипулације временом и употребу техника за модификацију околине у војне сврхе. Тако се десило да на конференцији УН о промени климе и утицаја гасова који изазивају ефекат „стаклене баште“ на глобално загревање, одржаној новембра 2000. у Хагу, службени преговарачи САД, под утицајем словних лобија, одбију да испоштују протокол из Кјота, сročен још 1997. године, о смањивању емисије штетних гасова у просеку за 5,2 одсто од 2008. до 2012. године. Изван пажње научне и шире јавности током те конференције остао је основни проблем утицаја војних технологија на светску климу. Косидовски се залаже да се то питање изричито укључи у дневни ред будућих конференција. Као добар покушај, који није доведен до краја, наводи случај предлога Резолуције Европског парламента, поднет јануара 1999, након извештаја Мај Брит Теорин, шведске чланице Парламента и активисте мировног покрета, као и јавне расправе о Програму *HAARP* спроведене у оквиру парламентарног комитета за спољне послове, безбедност и одбрамбену политику, јануара 1998. године. У предлогу резолуције наглашава се да „*HAARP* својим далекосежним утицајем на окружење представља глобалну бригу и намеће потребу да његове правне, еколошке и етичке импликације испита независно међународно тело. Комитет изра-

жава жаљење због поновљених одбијања администрације САД да пружи податке потребне за јавно испитивање ризика по околину и становништво које садржи Програм *HAARP*⁴. Захтев Комитета да се састави „зелени папир“ о „еколошким последицама војних активности“ одбијен је под изговором да Европска комисија нема потребну надлежност за упуштање у „везе између окружења и одбране“. Косидовски то одбијање тумачи као тежњу Брисела да избегне сукоб с вашиingtonском администрацијом.

„Метеоролошки рат“ је већ почео

Безусловно потврдан одговор на питање да ли је ново оружје за модификацију времена већ употребљено понудио је професор нишког универзитета Димитрије Стефановић.⁴ У својој изјави он је утврдио да је НАТО против СРЈ, осим уранијумског, водио и „метеоролошки рат“⁵. Према њему, реч је о хемијским дејствима на атмосферу која узрокују екстремне промене времена и могу да нанесу дугорочне негативне последице. „Метеоролошки рат“ је, према Стефановићевом сведочењу, започео пре осам година у Босни и Херцеговини, када су покушаји бомбардовања Тузле у први мах пропали због густих облака. Стога је НАТО деловао хемијским средствима „како би се небо разведрило и авиони обавили свој задатак“. Према његовим речима, метеоролошки рат је настављен бацањем метеоролошких бомби изнад Врњачке Бање и Ниша 1999. године. Упозорио је да је та врста рата „још морбиднија допуна бомбардовања од уранијума, јер се уранијум може покупити и ускладиштити, док хемикалије које су у ‘метеоролошком рату’ бачене у атмосферу могу да се сперу само кишом. . . У штетност ‘метеоролошког рата’, смо се уверили одмах након последњег рата и прошле године, када се, као никад, температура код нас кретала око 40 Целзијусових степени“. Стефановић даље наглашава да такво деловање на климу може да нанесе штете које трају и 100 година, зависно од употребљених хемијских средстава, попут сребробромида, течних угљоводоника или авионског горива. Појаву „хоризонталних муња, којих у нашој земљи никада није било“, Станковић сматра поузданим показатељем за предвиђање „да нас велике суше тек очекују“.

⁴ Д. Стефановић: *НАТО је водио и „метеоролошки рат“ против СРЈ*, „Народне новине“, Ниш, 2001.

⁵ Вештачко изазивање и деловање на атмосферске процесе и појаве које одређују време и климу на Земљи ради доношења губитака живој сили и штета материјалном потенцијалу обухвата и вештачко уклањање природних метеоролошких елемената и појава које имају негативан утицај на рад и борбена дејства (киша, лед, магла, облаци, ветар, грмљавина итд.).

Може се очекивати да ће компетентни аутори ускоро објавити више података о „метеоролошком рату“ и одговорити на могућа допунска питања: 1) да ли је нова електромагнетна и хемијска технологија за модификацију времена доиста већ примењена током агресије НАТО-а на Балкану; 2) да ли је НАТО и даље у региону и 3) зашто ту технологију војне снаге САД не употребљавају, или не употребљавају довољно успешно, за спречавање елементарних непогода на властитој територији и територији земаља чланица Северноатлантског пакта.

Међутим, на основу до сада објављених података мора да буде уверљиво упозорење да је тврдокорно одбијање управљача војноиндустријским комплексом САД да смање емисију гасова који оштећују озонски омотач и њихово доказано интензивирање коришћење, барем у облику погонског горива бомбардера НАТО-а, као и војнонаучно заговарање употребе електромагнетних таласа за обезбеђивање „поседовања времена“ и глобалне контроле, опасно поигравање с елементарним условима опстанка целокупне планете. Као у бајци о мађионичаревом лењом и недоученом шегрту, такво „прилагођавање природних образаца времену“ партикуларним интересима транснационалног финансијског капитала могло би да измакне контороли шегрта високих технологија и изазове климатске и тектонске поремећаје катастрофалних размера које би угрозиле, у крајњем, и саме ратнике за профит.

Штетност емисије гасова који разарају озонски омотач и опасности од њихове војне примене, заједно с осталим новим оружјима за специјални рат за манипулисање временом, намећу потребу да се проширују сазнања и подстакне огромна већина човечанства да инсистира на ревитализацији Организације уједињених нација, спровођењу одлука ОУН о забрани војне употребе техника за модификацију природних процеса и брзом обезбеђењу контроле над дефинисањем приоритетних циљева истраживања и развоја нових технологија, као и над њиховом мирнодопском применом у корист целокупног човечанства.

Литература:

1. Michel Chossudovsky, 2001, *Weather Warfare*, Internet; <http://www.towardfreedom.com/mar01/weather.htm>
2. Димитрије Стефановић, *НАТО је водио и „метеоролошки рат“ против СРЈ*, 2001, Интернет: <http://www.antic.org/SNN>
3. Вера Вратуша-Жуњић, *A Connection Between „Social“ and „Natural“ Disasters?*, D&SCRN (Disaster & Social Crisis Research Network) Newsletter, No. 2, June, 2001, Internet: http://www.anglia.ac.uk/geography/d&scrn/newsletter/newsletter2/index_n12.html
4. Вера Вратуша-Жуњић, *Power Shortages and DU Debris*, D&SCRN Newsletter, No.4, December, 2000, Интернет: http://www.anglia.ac.uk/geography/d&scrn/newsletter/newsletter4/index_n14.html